

— Познавате слѣдователно що са е случило, попыта Естеванъ съ нетърпѣніе.

— Успокойте са, рече Валеро, ще ви обадѣхъ сичко що знаѣхъ за туй.

И той му расказа сичко що бѣ са случило въ събраніето у герцога де Монсеяра освѣнъ предателството. Естеванъ чу сичко като са чудеше на Долора, но страхътъ му са оголѣми: подозрѣваше Жозе и познаваше Петра Арбуеза.

— Познавате, господа, рече той найподирь защо не трѣба да са чудимъ на слуховетъ за възстанія покриваны съ видимата покорность на Испанцытѣ.

— Испанцытѣ съ, рече Валеро, еще тѣло безъ глава. Търпѣятъ игото, но нѣматъ умъ да устройтъ средствата за раскъсваньето на връзкытѣ съ които гы съ свързали.

— Донъ Родриге! рече Естеванъ, не е главата която липсва, но повече войскытѣ липсватъ на началника. Войската ни която е съставена отъ свободны челоувѣцы е ёще безсилна за да може да противостои на безбройнытѣ калугеры и сбирове на инквизиціята.

— Повтарямъ пакъ азъ че главата липсва, рече натъртено Родригезъ.

— О! донъ Родриге! не е време да са наддумвамы, годеницата ми е въ затвора на инквизиціята и баща ѝ може бы, е осъденъ.

— Ще посрѣщнете голѣмы затрудненія за да гы отървете, злочестый Естеване.

— Надѣхъ са да отърва управителя; но Долора, Боже мой!

— Чрезъ какво чудо, моѣхъ вы, са надѣйте да отървете отъ нектытѣ на Петра Арбуеза лова, който той държи вече въ ржцѣтѣ си?

— О! Въ Испанія има власть погорня отъ инквизиціята.

— И тѣзи власть дѣ ще я намѣрите?